YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto)
11 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa T-270/99,

Polyxeni Tessa ja **Andreas Tessas**, Larissa (Kreikka), edustajanaan asianajaja A. Tessas, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Carbery ja D. Zachariou,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

jota tukee

Helleenien tasavalta, asiamiehinään I. Chalkias ja P. Mylonopoulos, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston 15.12.1998 tekemän päätöksen, joka koskee Helleenien tasavallan vastattavakseen ottamia tiettyjen maatalousosuuskuntien ja muiden maatalousyritysten Kreikan maatalouspankista saamia lainoja,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja J. D. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Tessas on asianajaja ja hänen vaimollansa on toimilupa pitää yksityistä ammattikoulutuslaitosta, joka sijaitsee Nikaian kunnassa (Kreikka).

2 He ottivat vuonna 1994 Kreikan maatalouspankista (jäljempänä ABG) keskipitkän lainan laitoksen varustuksen rahoittamiseksi.

3 Koska ammattikoulutuslaitos ei voinut toimia tiettyjen hallinnollisten lupien puuttumisen vuoksi, kantajat eivät pystyneet vastaamaan velvoitteistaan ABG:tä kohtaan.

4 Kreikan parlamentti hyväksyi 27.11.1997 lain nro 2538/97. Tämä laki, joka koskee pääasiassa kasvi- ja eläintuotteita, sisältää myös useita säännöksiä, jotka liittyvät Kreikan maatalouden ja kalastuksen tukemiseen. Näissä säännöksissä säädetään erityisesti lukuisten maatalousosuuskuntien ja muiden maatalousyritysten sekä niiden taloudellisten toimijoiden, jotka ovat toimineet maatalouden perusrakenteiden täytäntöönpanossa ja jotka mainitaan nimeltä lain nro 2538/97

liitteinä olevissa 26 luettelossa, ABG:n kanssa tekemiin lainasopimuksiin liittyvien lainojen maksamisesta ja uudelleenjärjestelystä Kreikan valtion toimesta.

5 Komissio ilmoitti Kreikan hallitukselle *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 4.12.1998 julkaistulla kirjeellä (EYVL C 376, s. 2), että se oli päättänyt aloittaa laissa nro 2538/97 tarkoitettujen tukitoimien osalta EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta) mukaisen menettelyn.

6 Helleenien tasavalta esitti 5.10.1998 päivätyllä kirjeellään neuvostolle pyynnön laissa nro 2538/97 tarkoitettujen tukitoimien hyväksymisestä perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) määräyksistä poiketen yhteismarkkinoille soveltuviksi 93 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

7 Neuvosto hyväksyi tämän pyynnön 15.12.1998 tekemällään, Helleenien tasavallalle osoittamallaan päätöksellä. Päätöksen 1 artiklassa todetaan seuraavaa:

"Kreikan lain nro 2538/97 14—19 §:ssä ja 21 §:ssä tarkoitetut tukitoimet ovat yhteismarkkinoille soveltuvia, kuitenkin enintään 158 762 000 000 drakmaan asti, josta on varattu 10 435 000 000 drakmaa osuuskuntien sellaisten velkojen maksamiseen, jotka johtuvat maatalousalaan vaikuttaneista luonnonmullistuksista tai muista poikkeuksellisista tapahtumista, 115 448 000 000 drakmaa maatalousosuuskuntien velkojen maksamiseen ja 32 879 000 000 drakmaa niiden osuuskuntien ja muiden taloudellisten toimijoiden velkojen maksamiseksi, jotka ovat toimineet maatalouden perusrakenteiden täytäntöönpanossa tuotan-

toyksikköjen saneeraamiseksi ja sellaisten vahinkojen korjaamiseksi, joiden jatkuminen olisi voinut vaikeuttaa ohjelman, jolla maataloutta kehitetään ja sopeutetaan uusiin Euroopan- ja maailmanlaajuisiin perusajatuksiin, soveltamista."

8 Kantajat osoittivat 24.6.1999 ja 13.10.1999 päivätyillä kirjeillään Kreikan maatalousministerille ja ABG:lle pyynnöt saada tiettyjä tietoja ja asiakirjoja, jotka koskivat laissa nro 2538/97 tarkoitettuja tukitoimia.

9 Kantajat pyysivät 15.6.1999 neuvoston pääsihteeristössä rekisteröidyllä kirjeellä saada nähdä tiettyjä asiakirjoja ja erityisesti neuvoston 15.12.1998 tekemän päätöksen tekstin sekä neuvoston ja Kreikan viranomaisten välisen kirjeenvaihdon.

10 Neuvoston pääsihteeristö hyväksyi 12.7.1999 tämän pyynnön.

11 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa 3.11.1999 rekisteröidyllä kannekirjelmällä.

12 Neuvosto teki oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 27.1.2000 toimittamallaan erillisellä hakemuksella. Kantajat toimittivat oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 10.3.2000.

13 Helleenien tasavalta toimitti 20.3.2000 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen väliintulohakemuksen tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän hakemuksen 12.5.2000 antamallaan määräyksellä.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantajat vaativat kannekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi ja hyväksyy sen

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Vastaaja vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Kantajat vaativat oikeudenkäyntiväitteen osalta esittämissään huomautuksissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Helleenien tasavalta vaatii väliintulokirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta.

Tutkittavaksi ottaminen

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan tutkittavaksi ottamista koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on saanut riittävästi selvitystä asiakirja-aineistosta ja ettei suullista käsittelyä ole tarpeen aloittaa.

19 Vastaaja esittää kolme perustetta oikeudenkäyntiväitteensä tueksi. Ensinnäkään kanne ei täytä EY:n tuomioistuimen perussäännön 17 artiklan kolmannessa kohdassa, jota sovelletaan perussäännön 46 artiklan mukaisesti käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, asetettuja edellytyksiä. Toiseksi kanne on nostettu myöhässä, koska sitä ei ole toimitettu EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan 5 kohdassa (josta on muutettuna tullut

EY 230 artiklan 5 kohta) säädetyssä kahden kuukauden määräajassa. Kolmanneksi riidanalainen päätös ei koske kantajia suoraan ja erikseen.

20 On syytä tutkia ensin oikeudenkäyntiväitteen kolmas peruste.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

21 Vastaaja, jota Kreikan hallitus tukee, toteaa, että riidanalainen päätös ei koske kantajia suoraan ja erikseen. Mikään ei osoita kanteessa, että asianajaja Tessas tai hänen vaimonsa, jolla on toimilupa pitää yksityistä ammattikoulutuslaitosta, toimisivat maataloudessa tai olisivat maatalousosuuskuntien jäseniä. Neuvoston päätös, jossa Helleenien tasavallan tietyille maatalousosuuskunnille ja muille maatalousyrityksille myöntämät tuet katsottiin yhteismarkkinoille soveltuviksi, koskee kantajia vain siinä ominaisuudessa, että he ovat Kreikan kansalaisia, ja samalla tavalla kuin muita Kreikan kansalaisia.

22 Vaikka kantajat harjoittaisivatkin taloudellista toimintaansa kilpaillen sellaisten toimijoiden kanssa, joiden on väitetty hyötyneen riidanalaisista tuista, riidanalainen päätös ei voi mitenkään koskea heitä suoraan ja erikseen. Kreikan hallituksen mukaan vakiintuneesta oikeuskäytännöstä nimittäin seuraa, ettei pelkästään sen perusteella, että säädös tai päätös on omiaan vaikuttamaan kilpailuolosuhteisiin tietyillä markkinoilla, vielä voida katsoa, että se koskee suoraan ja erikseen kaikkia niitä taloudellisia toimijoita, jotka ovat jonkinlaisessa kilpailutilanteessa sen kanssa, jota säädös tai päätös hyödyttää (yhdistetyt asiat 10/68 ja 18/68, Eridania ym. v. komissio, tuomio 10.12.1969, Kok. 1969, s. 459, 7 kohta).

23 Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös on yksilöllinen eikä yleinen toimi. He väittävät tältä osin, että niiden tukien, jotka riidanalaisessa päätöksessä katsotaan yhteismarkkinoille soveltuviksi, saajia ei ole määritelty yleisellä ja abstraktilla tavalla eivätkä ne kaikki ole maanviljelijöitä tai maatalousosuuskuntia. Päinvastoin, Kreikan hallitus on valinnut puhtaasti poliittisin perustein ne 180 tukiin oikeutettua, jotka mainitaan nimeltä lain nro 2538/97 liitteinä olevissa 26 luettelossa ja jotka harjoittavat mitä erilaisimpia ammatteja.

24 Koska riidanalainen päätös on luonteeltaan subjektiivinen, se koskee kantajien mukaan heitä suoraan ja erikseen. Kuten laissa nro 2538/97, siinäkin määritellään valikoivalla tavalla kyseessä olevien tukien saajien rajoitettu määrä jättämällä pois kaikki muut maatalousalan yritykset tai taloudelliset toimijat, jotka kantajien tavoin ovat ottaneet lainan ABG:stä ja jotka eivät ole pakottavan syyn takia voineet hoitaa velvoitteitaan ja jotka siten ovat samanlaisessa tilanteessa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 On syytä muistuttaa, että riidanalainen päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle ja että perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen toiselle henkilölle osoitetusta päätöksestä vain siinä tapauksessa, että päätös koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

26 Erikseen koskemisen osalta vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös koskee perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaisessa merkityksessä erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne

voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 199 ja 223, Kok. Ep. I, s. 181; asia 169/84, Cofaz ym. v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391, 22 kohta ja yhdistetyt asiat T-132/96 ja T-143/96, Freistaat Sachsen ym. v. komissio, tuomio 15.12.1999, Kok. 1999, s. II-3663, 83 kohta).

27 Esillä olevassa tapauksessa on todettava, että nämä edellytykset eivät täyty. Kantajat nimittäin väittävät kanteensa tutkittavaksi ottamisen tueksi ainoastaan, että he harjoittavat ammatillista koulutustoimintaa maatalousalueella ja siten osallistuvat alueen taloudelliseen ja kulttuuriseen kehittämiseen ja että he ovat tätä toimintaa varten ottaneet ABG:stä lainan, jota eivät pystyneet maksamaan takaisin. Kantajat eivät kuitenkaan pelkästään näiden olosuhteiden perusteella erotu kaikista muista ABG:n velallisista, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa jollakin Kreikan maatalousalueella ja joita ei mainita riidanalaisten tukien saajien luettelossa.

28 Tästä seuraa, että neuvoston päätös, jolla nämä tuet katsotaan yhteismarkkinoille soveltuviksi, ei koske kantajia erikseen.

29 Tästä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta ilman, että on syytä lausua muista vastaajan oikeudenkäyntiväitettä tukevista perusteista.

Oikeudenkäyntikulut

30 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

31 Koska kantajat ovat hävinneet asian ja vastaajat ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujen korvaamista, kantajat on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajalle esillä olevassa asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

32 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan väliintulijana toiminut Helleenien tasavalta vastaa itse omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

3) Helleenien tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä syyskuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

P. Mengozzi

laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja